

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شباهنگ راد
۲۰ نومبر ۲۰۲۳

کودکان غزه جنگ را تجربه کرده‌اند

۴۰ درصد از جمعیت دو میلیون و سیصد هزار نفری غزه را کودکان زیر ۱۴ ساله تشکیل می‌دهند؛ نسلی که با جنگ زاده شد و تابه‌حال از آنان هزاران کشته، مجروح و معلول گرفته است.

براستی چه توصیف و یا تصویری می‌شود از کودکان غزه به دنیای انسانیت و به بیرون ارائه داد؟ چه دلیل تراشی و یا سند غیر حقیقی را می‌شود عرصه کرد و از جنایات ارتكابی دولت اسرائیل از کشتار بی‌دفاع‌ترین انسان‌ها در غزه به جهانیان طفره رفت؟ آیا فلم‌های مخابره و عکس‌های منتشر شده از سرزمین جنگ و خون، و نیز تخریب خانه‌های مردم به اندازه کافی گویا و یا دربرگیرنده اوج توحش و وحشی‌گری بانیان وضعیت کنونی در قبال میلیون‌ها انسان دردمند غزه نیست؟ اضافه‌تر این که آیا کودکان مستحق چنین ترم‌های زندگی و خواسته‌های بی‌انتهای تعداد اندکی از آحاد جامعه هستند؟

البته سؤالات متناوبی را می‌شود در حول و حوش موضوع فوق کرد و یا از زوایای گوناگون به آنچه بر سر کودکان غزه و از زمان محاصره دولت اسرائیل آمده است، پرداخت. اما جدا از هر تعبیری و یا تفسیری، چند مورد روشن است و این که نسلی در اثر محاصره دولت اسرائیل به دنیا آمد؛ با صدای توپ، بمباران و گلوله آشنا شد؛ از رفتن به مدرسه به دور [بود و] هست؛ اسباب بازی و نقاشی‌هایش پوک‌های گلوله، خانه‌های تخریب شده و نظایر این‌ها شده است؛ در اثر جنگ متحمل مشکلات جسمی - روانی شده و بعضاً از آنان خانواده، دوستان و قوم و خویشان را از دست داده‌اند و متعاقباً بار سیاست‌های جنگ‌طلبان را به دوش کشیده‌اند.

در یک توضیح کوتاه، این‌ها نظم و ترتیب بسیار کلی از زندگی کودکان غزه است که مدافعان نظم نابرابر، در برابر بی‌دفاع‌ترین انسان‌ها پی ریخته‌اند؛ حامیان نظمی که دنیا را به منجلاب کشیده‌اند و مجالی برای زندگی درخور انسانی محروم‌ترین اقشار ستمدیده باقی نگذاشته‌اند. شوربختانه این روزها مشاهده صحنه‌های زنان و کودکان صدمه‌دیده غزه بسیار دل‌خراش، تکان‌دهنده و در همان حال عده‌ای سرمست از رویدادهای اخیر هستند. پیداست که هیچ حرف، حدیث و یا نوشته‌ای قادر به توضیح اوضاع کنونی غزه نیست، زیرا که مقیاس جنایات ارتكابی آنقدر بالاست تا جایی که دم و دستگاه‌های وابسته به دولت‌های امپریالیستی [همچون نهادهای حقوق بشر] از شدت آن به ظاهر متأثر، و نیز به ظاهر مخالف آنچه در غره در شرف وقوع است، هستند. اما دولت اسرائیل در چهارچوب حمایت‌های عملی و «قانونی» دولت امریکا و دیگر قدرت‌های بزرگ، بر ادامه کشتار کودکان و توده‌های غزه مُصر هست و روزانه جان تازه‌ای از

کودکان، زنان و جوانان را می‌گیرد. هیچ قسمتی از سرزمین اشغال‌شده غزه امن نیست و ارگان‌های سرکوبگر اسرائیل چند وقتی است که بیمارستان‌ها را به میدان جنگ‌های خونین مطابق با خواسته‌ها و سیاست‌هایشان تبدیل کرده‌اند. پرسش این است که چطور می‌شود چنین اعمال شنیع و حقایق دردناک را در نسخه «مبارزه» با حماس پیچید و مفتخر از آنچه بر سر کودکان، زنان، مردان و جوانان غزه آمده است، پیچید. بیش از هفت دهه اشغال و بیش از دو دهه محاصره، حاصل سیاست‌های قدرت‌مداران بین‌المللی و دولت سرکوبگر اسرائیل در سرزمین فلسطینیان است. جدا از محرومیت‌های روزانه هزاران توده غزه در دو دهه اخیر به دلیل ناتوانی از تهیه نیازهای اولیه زندگی و حصار، از غزه خارج نشده‌اند و میلیون‌ها کودک، از زندگی کودکانه به دور بوده‌اند و در عوض بیش از شنیدن صدای زنگ مدارس و فراگیری تحصیل باهم و سن سال‌هایشان، جنگ را تجربه کرده‌اند و با صدای گلوله، توپ و بمباران آشنا شده‌اند.

این وضعیت دهشتناکی است که جانین بشریت برای کودکان ساخته‌اند و این جهانی است که عده‌ای جنایتکار خواهان ادامه و حامی آن هستند. مقام، منزلت و مکان کودک خیابان‌های ناامن و پشت حصارهای بوتنی، سیمی و نظامی دولت‌هایی همچون دولت سرکوبگر اسرائیل نیست. معلوم است که کار بست چنین متد و منطقی مولد تنفر و انزجار از سودجویان و بانیان در هم پاشیدن زندگی کودکان است. تا به حال [طی چهار هفته اخیر] بیش از یک میلیون نفر از مردم غزه را آواره کرده‌اند تا نقشه‌های سیاسی - اقتصادی شوم خود را عملی کنند و عکس دروغ‌گوئی‌ها، هدف تسلط بر ذخایر گاز و نفت کشف شده در نوار غزه است؛ موضوع مخالفت با سیاست‌های حماس در نوار غزه نیست. چرا که حماس به مانند دیگر دار و دسته‌های مرتجع و مسلح مجری و بازیگر سیاست‌های امپریالیستی در منطقه و نوار غزه است. وجودشان برابر با پیشبرد بهتر سیاست‌ها و برنامه‌های رودرو و نیمه تمام امپریالیستی است. به همین دلیل افروختن بیش از پیش شعله‌های جنگ‌های مخرب نه «مبارزه» با تروریست و نظایر اینها بلکه دنباله‌روی از سهم‌اندوزی فراتر است. به طور مثال و بر اساس گزارش بنیاد «کودکان را نجات دهید»، یک‌ششم کودکان در مناطق جنگی زندگی می‌کنند که سوریه، یمن، افغانستان و سومالی و غیره از جمله آن‌اند. یعنی نزدیک به ۲۰۰ میلیون کودک و جوان به‌زور به میدان‌های جنگ‌های امپریالیستی کشانده شده‌اند؛ نیز نزدیک به ۵۰۰ میلیون نفر از فراگیری مهارت‌های اولیه آموزشی به دور هستند.

با این حساب و بنابه چنین حقیقتی چه آینده‌ای را می‌شود از زندگی کودکان جهان و به خصوص از کودکان غزه به دنیای انسانی عرضه کرد؟ دنیایی که در آن جنگ و متعاقباً تخریب، به فلسفه رسمی و روزانه قدرت‌مداران بزرگ و دولت‌های سرکوبگری همچون دولت اسرائیل تبدیل شده است. دنیایی که تمایل و هدف شان سرقت منابع و ثروت‌های جامعه و متعاقباً ناامن کردن زندگی آینده‌سازان است. جنگی که زندگی کودکان غزه را احاطه و جان بیش از ۴۰ درصد را قربانی سیاست‌های امپریالیستی کرده است.

خلاصه هیچ راهی تحت حاکمیت قدرت‌مداران بزرگ و دولت‌های وابسته‌ای همچون دولت سرکوبگر اسرائیل نیست. روشن‌تر این که سخن گفتن از آرامش و آسایش در زیر حاکمیت دولت‌های امپریالیستی و دار و دسته‌های مسلح و ارتجاعی همچون حماس پوچ و اضافه‌گوئی است؛ هیچ یک از راه‌های ارائه شده از سوی دم و دستگاه‌های امپریالیستی و نهادهای حقوق بشر چاره‌ساز نیست. مشکل اساسی وضعیت کنونی قدرت‌مداران بزرگ و کوچک و دستجات وابسته بدان‌ها هستند. به این علت که همه آن‌ها محل آرامش و آسایش و سارقان اصلی ثروت‌های جامعه و رشد و بالندگی کودکان در غزه هستند. تجربه‌های تاکنونی خلاف این نظر نیست که وجود لحظه‌ای‌شان برابر با تداوم جنگ، جنایت و توحش و نیز تلف شدن بیش از پیش کودکان در سرتاسر جهان و به خصوص در سرزمین اشغال‌شده فلسطین است.

همه آنها دروغگو، سفسطه‌گر و ریاکار هستند و تنها حاکمیت مطابق با منافع میلیون‌ها انسان دردمند و کارگر متضمن آینده‌ای بهتر و سرشار از سرزندگی و بالندگی برای کودکان غزه است. پس پناه بردن به نهادهای حقوق بشر، سازمان ملل و نظایر اینها نه تنها چاره‌ساز نیستند بلکه زخم‌های کهنه شده را چرکین‌تر و بر میزان هزینه‌ها خواهند افزود. هیچ یک از طرفین جنگ محق نیستند و مستحق دفن هستند و جنگ‌های آنان در خدمت به بشریت نیست و خیل عظیمی از نیروی انسانی را به کام مرگ کشانده است. میدان‌های رشد کودکان، میدان‌های جنگ‌های انتخابی طبقات زورگو و سازمان‌های مسلح ارتجاعی نیست. کودک غزه مستحق زندگی در حصار و تجربه جنگ‌های امپریالیستی نیست و باید به دور از ناامنی و با استفاده از امکانات جامعه، زندگی کودکانه خود را پی گیرد. موضوعاتی که در گرو برقراری نظام مبتنی بر برسمیت شناختن حقوق کودکان به رهبری طبقه کارگر است.

۱۹ نوامبر ۲۰۲۳

۲۸ آبان - عقرب - ۱۴۰۲